

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 3. Quandonam licet uti Epiichia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

rumque sumuntur copulativè, aliquando tamen disjunctivè.

Q. 3. Quandoam licet uti Epiichia?

Not. Epiichia est benigna, & rationalis interpretatio, casum aliquem particularem, ob suas circumstantias, non comprehendi Lege, quamvis per verba generalia latâ; ideòque Legem non obligare in tali casu. Hinc sola Lex positiva admittit Epiichiam, non naturalis: quia sola Lex positiva statuit per verba generalia, quæ restringenda sunt ex æquitate in certis casibus. At Lex naturalis excipit omnes casus excipiendos: est enim Ordinatio divina per dictamen rationis intimata de omnibus, & singulis, quæ ex naturâ rei agenda, vel omittenda sunt, ad honestè, ac rectè vivendum.

Resp. I. Aliquando necesse est uti Epiichia; quoties nempe secundum verba generalia legis agendo, fieret aliquid contra rectam rationem, vel bonum commune. Nam Lex nunquam obligat ad aliquid irrationabile, vel noxium bono communi: ut si v. g. Lex generatim ferretur, ne aperirentur noctu portæ civitatis; esset contra rectam rationem, & intentionem Legislatoris eas non aperire in eventu, quo copiæ auxiliares admittendæ essent in urbem, alioqui interficiendæ ab hostibus illam obsidentibus.

Re/s.

Resp. II. Uti licet Epiichia, quando evidens est, non posse servari Legem sine gravi damno, cum quo constet Legem non obligare, saltem si adiri nequit Superior. Nam tunc certò, & prudenter judicamus Legem non obligare in tali casu.

Resp. III. In dubio, num aliquis casus comprehendatur in Lege, debet consuli Superior, ex Cap. 31. *de sent. excom.* & l. *ult. Cod. de Legibus.* Si non possit consuli, non licet uti Epiichia, sed servanda est Lex. *Ita S. Thom. 2. 2. q. 120. 2. 1. ad 3. Azor, & alii.* Quia in dubiis tutior pars semper eligi debet. Nec tunc absque determinatione Superioris formari potest iudicium prudens, & moraliter certum Legem non obligare.

CAPUT VI.

De Dispensatione.

Not. Dispensatio est relaxatio Legis, seu exemptio à Legis obligatione in aliquo casu particulari, ubi Lex ceteroquin obligaret. Hinc differt 1. ab interpretatione, quâ non relaxatur obligatio, sed solum declaratur Legem non obligare in certis casibus. 2. à privilegio, quod est facultas permanens concessa per modum Legis, & sæpè non est contra, sed præter